ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡΙΘΜΟΣ 49 — [1498]

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 Δεκεμβρίου 1906.

ΤΙΜαΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τριμήνου	Δρ.		
Ἑξάμηνος	» 10	Χρυσὸ φράγκα	20
Ἐτησία	» 20	Χρυσὸ φράγκα	40

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜαΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Εἰς τὴν ἐν σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν ἐν σελίδα ὁ στίχος..... » 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ (ΕΙΣΟΔΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ **Γεωργιος Κ. Πωπ**

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥς

Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἀμύομαν μόνον σκιαγραφίαν παρέχουσι τῶν ἐκεῖ τελουμένων, νομίζει δὲ τις ὅτι ἀπὸ σκοπῶ καὶ πονήρας ὑψούθηταν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου μέχρι τοῦ ὑπερώου, ὅπερ λέγεται ἠχομοιογραφικὴν θεωρεῖον. Εἶνε δὲ τοῦτο δικαιολογημένον οἱ δημοσιογράφοι, ἀν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον σκορπίζουν μικρὰς γραμμὰς μόνον τῆς ἐλάσσης. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γραμμῶν αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ κατανοηθῇ, ὑπὸ ποίον τρόπον ἐργάζεται τὸ νομοθετικὸν σῶμα καὶ πῶς οἱ εἰσηγηταὶ τῆς πλειονοψηφίας σκέπτονται περὶ τῶν ὑπορρεόντων αὐτῶν. Νομοσχέδια εἰσάγονται καὶ νομοσχέδια ἀποσύρονται, ἐμολογεῖται πρωθυπουργοῦ ἀγνοοῦντος τὸν καταρτισμὸν νομοσχεδίων, ὡς τὸ τῆς διόρυγας τῆς Κορίνθου, ἀκούονται, ὑπερεμφαγεῖ συζητήσεων ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος, τάχα, διαπράττονται, καὶ ἡ ἡμερησία διάταξις εἶνε πλήρης νομοθετημάτων προσωπικῆς φύσεως ἢ γενικωτέρων μεστῶν ἀμαθείας, ἀρκεῖ ὁ ἠχὼν ὀλίγων ἐγκρίτων ἀνδρῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ καταρρίπτῃ καθ' ἑκάστην μέσῳ τῶν γελοίων ὀλοκλήρου τῆς Βουλῆς τοὺς χαρτίνους πύργους, τοὺς ὁποίους προσπαθεῖ ὀρθῶν νὰ ἐγείρῃ ἡ κυβέρνησις ὅπως περιχρυσώσῃ τὰ ἐσωτερικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀνότητα τοῦ Ἔθνους. Ἡ εἰκὼν τοῦ κράτους ἐμφανίζεται εὐθύμως σπαρακτική καὶ τραγικὼς ἀστεία, παραδοθέντων τῶν πάντων εἰς τὴν συναλλαγὴν, ὀχι τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ τῶν κλικῶν ἐκείνων αἵτινες κρατοῦσιν εἰς χεῖρας τὸν δίπλωματίαν, κλῆρον, παιδείαν, δικαιοσύνην, στρατὸν, διοίκησιν, ὥστε νὰ εὐρίσκεται τήμερον τὸ κράτος ἐσωτερικοῦ εἰς παραλυσιν, ἐξωτερικὸς εἰς ἀδυναμίαν ὑποστηρίξεως καὶ ἀπέναντι αὐτῶν ἀκμὴν τῶν δικαιοτάτων ὑποθέσεών του. Ἐκ τῶν μικρῶν κρίνατε καὶ τὰ μέγιστα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν σχηματίζουν σωληνωτὸν σιδηρόδρομον ὑπὸ τὴν Μάγχην, καὶ ἐδῶ συσκεπτόμεθα ἀν μεταφέρωνται τὰ ὁ ατα τῆς Σιυμαβαίας. Εἰς τὸ Βερολῖνον τὸ τηλέφωνον γίνεται ἀσύρματον καὶ ἐδῶ μετὰ σύρματος λειτουργεῖ ὡς ἐκ ἐλειτούργει ἀνευ τοιούτου, ἐνῷ συγχρόνως ὁ νέος διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων Ἐκπλήκτος ἐμάνθανεν, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἀρθρεκὴ μας γραμμὴ ἐστερεῖτο τηλεγρωνικῆς ἐγκαταστάσεως. Ἡ Ὁλλανδία εὑρίσκεται ὁλόκληρος ἐπὶ τῆς θαλάσσης νικήσασα τὸν Ὠκεανὸν, καὶ ἡμεῖς ἐδῶ ἔχομεν τὸν Σιλινόσκα ὅστις πνίγει ὅσους δὲν ἐχθρεύφαν οὔτε τοῦ Δημοῦ τὰ ὠάτα.

Εἰς τὰς ἄλλας χώρας λειτουργοῦσι νόμοι ὑπέρχοι ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐδῶ ὁ κ. Α. Στεφανόπουλος ἀσχολεῖται πάνω καὶ κρημνίστῃ καὶ τὸ μόνον ὑπάρχον ἀγαθὸν ἐν τῇ ἐπαιδεύσει, ἐνῷ συμπρονοεῖ ἡ κλεινὴ πατρὶς τῶν ρόδων, ὅν κατοῦθωσε ν ἀποκτήσῃ οὔτε ἐν διδακτικὸν βιβλίον. Ἀνάλογα δὲ πρὸς τὰ στοιχειώδη ταῦτα καὶ τὰ γενικώτερα. Ἐμείνε κράτος ἡ παρῳδία κράτους. Ἔχομεν ἐπιστήμονας καὶ ἐν ἔχομεν ἐπιστήμην. Ἔχομεν πολιτευτὰς καὶ δὲν ἔχομεν πολιτικὴν, ἔχομεν ἀνεμα καὶ οὐδέποτε ἐγκύλωμεν τὴν πραγματικότητα.

Καὶ ἐρωτᾷ ἑκάστη ὁ λαὸς, ποῦ ἔγκειται τὸ κακὸν. Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ εἴδους τῆς συναλλαγῆς, ὅπερ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ πρυχῆς διὰ τῶν βουλευτῶν κ.κ. Παναγιωτοπούλου καὶ Παπαδαύνου υπεδείχθη, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἤδη ὑπῆρξε μέρος τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος τῶν «Ἀθηνῶν». Τῆς συναλλαγῆς τῶν ἐξω τῆς Βουλῆς κλικῶν, τῶν ἐπιβαλλόμενων εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν καὶ συνεπῶς ἀπαλλασσόντων τὴν εὐθύνης ἐν τῇ διαδοχῇ τῶν κομμάτων, ὅλους ὁ-σοι ὡς κυβερνῶσι ὀφγίσαν ἀλῆθῶς. Τῆς συναλλαγῆς τοῦ εἴδους τούτου, ἡ-τις παρέχει τὰ μέσα τῆς διασπάσεως καὶ ἐπειτα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν μεγάλων συντηρητικῶν ταξεων, ὅπως κυβερνῇ ἡ ἀλιγαρχία.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Τὸ κόμμι καὶ τὰ βακτηρίδια

Οἱ ἐπιστήμονες μὴ ὁρισθέντα ἀνακαλέσαν τὴς καθ' ἑκάστην βακτηρίδια καὶ μικρόβια εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων ἐπεδόθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν ἀνακάλυψιν βακτηριδίων καὶ τῷ φυτικῷ βασιλείῳ. Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ οἱ κύριοι αὐτοὶ δὲν βλέπουν μὲ εὐάρεσιν ὅμως τὴ ἄνθη, τὴν ὀρμωτάμενα τῶν φύλλων καὶ τὰ ἄρωμα, καὶ ἀνεπομονοῦν πότε νὰ ἀποδείξουν τὰ φαινόμενα αὐτὰ τῆς βλαστήσεως εἰς ἀόβιον, μικρόβια ἢ βακτηρίδια.

Τὸ ὑπεμφὲν τὸν ἤρχισε πραγματοποιούμενον. Εἰς Ἄγγλος φυσιοδίφης ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως ὅτι τὸ ὁμόιον φυτικὸν κόμμι τὸ ὁποῖον οἱ Ἄραβες θεωροῦν ὡς δῶρον τοῦ Θεοῦ, εἶνε ἀσθένεια τῆς φύσεως καὶ πρόσον βακτηριδίου. Ὁ ἀτυπήμων οὗτος κατεῖφθορε τὰ ἀτομοκόμμι τὰ διάφορα κομμωσιαρχικὰ μικρόβια ἐκ τῶν ἴστῶν τῶν σχετικῶν δένδρων. Διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν βακτηριδίων τούτων κατεῖφθασε νὰ παρασκευάσῃ κόμμι ὅλως ὅμοιον πρὸς τὸ φυτικόν.

Ἡ ὑπόδυσις τῶν μετάλλων

Ὁ περίφημος Μοισσαν, τοῦ ὁποίου ἡ δι' ἀποστάξεως τοῦ ἀνθρακος καὶ ἀργύρου κατασκευὴ ἀδύματος ἔθαυσε τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοφόβου τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἐξακολουθεῖ τὰς ἐρευνας του ὅπως ἀποδείξῃ τὸ ὀρθὸν τῆς θεωρίας του ὅτι ἐν τῷ μέταλλα εἶς ἀφθονοῦν ἀόκαρμον ἀνθρακα ἐν ὅλῳ. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς παρουσιάζει πρόβλημα ὅστις φαινόμενον ὅλα τὰ μέταλλα διαλύονται εἰς θερμοκρασίαν 3500 βαθμῶν τῆς ἠλεκτρικῆς καμίνου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὰ πραγματα φαίνεται, ὅτι δικαιώσιν κατὰ πάντα τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν ἐν αὐτῷ, ἐξαίρετα δὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου αὐτῆς Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Δὲν ἠνέλεμεν νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην περὶ τοῦ ἀπορρίπτου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ καὶ μεγαλείτερον ἐνδιαφέρον ἔχουσιν, ὅπως τὸ ἔθρμα τὸ ἐπὶ τῶν θύμνων, ἐξακολουθῇ τὴν εὐδόκιμον αὐτοῦ ὁρμὴν, καὶ εἰς θέσιν εἶνε, ἵνα κλάδον κανὸς ἄλλου κρίνωσι καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως καὶ τὴ ἀναγκαῖα πρόσωπα τῶν κολουμνάνων εἰς αὐτὴν.

Ἐκ τῶν πρώτων πράξεων τοῦ ὑριστομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξαρτάται κατὰ μέγα μέρος τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τοῦ μελλοντος Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, εἶνε δὲ γνωστὸν, ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις συνεφρόνεικε ἐνίοτε οἱ προσωπικοὶ ἀπεκδόξαι, ἡ ἐν Ἑλλαικὴ κοινωνία ἀνέμενε νὰ ἴδῃ, ἀν οἱ ἀρμότοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν θὰ ἀφεθῶνοτο ὑπέρφορα τοιούτων φιλοπρωτεύων, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι τὴν Τραπέζης, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐτο ἡ ἀρχὴ τῆς Διοικήσεως, ἡ ἀνοδοῦν τοῦτεστι καὶ ἡ παρατασις τῆς ἐκκρεμότητος, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ διακανονισθῶσι τὰ προσωπικὰ ζητήματα.

Πράγματι ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον ἀποδείχθησαν ὑπέρφοροι πάσης ἐγκωμιαστικῆς ἴσως, ἀπαδείξεως εὐθὺς ἀρχόμενοι, ἐπὶ ἐπιφανείας ἐν τῇ διοικήσει αὐτῶν γενικοῦτατα ὀπλοτρεφεῖ καὶ γενικοῦτατα ἐν ὅλῳ. Ὁ τρόπος δὲ, καθ' ὃν πρόεξηγεν μετὰ τῆς ἀναγκαίας σπουδῆς εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν, δικαιοῦται τὰς προσδοκίας ἐκείνας, εἴτινες ἐξεύρισκοντο τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἀκμὴν ἐπεστε, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκτὸς ὀστέρων ἀκρως ἐπιτυχὲς. Τὰ ἐκλεγέντα νέα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, μάλιστα δὲ ὁ δὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Παλλαμήτου ἀστυνόμου σκέπτομαστε τὴς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ἀρβανιτόπουλου ὡς πρεσβευτοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνέτεινουν ἤδη ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἱδρύματος τούτου. Κατὰ γενικὴν δὲ ὁμολογίαν ἐνεγκοὶ καὶ ἐξαίρετοι ἄνδρες τὴς πεποίθησιν ταύτην, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ κ. Χωρεμόρου Μάτσα.

Ἡ ἀράπης τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν δὲν ἐφεθέστατο εἰς λευκὰς τρίχας, τοὐναντίον πρὸ ἤδεν ἐπὶ τοιούτων ὀυδοκιμῶν ἐκ τῆς ὁρμῆς καὶ τὴ ἀκμὴ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐν τῷ ἔθνει ἐν ἔχει ἀκμὴν δοκιμάσει τὴν ἐπίβραστιν πολυετοῦς πείρας.

Μένει δ' ἐλάτεμον θὰ ἠβόνατο νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸν νέον Διοικητὴν, τὸ ὅτι ἔν ἐγέρασεν ἀκμὴς. Ἀλλὰ ὁ κ. Ζ. Μάτσας ἔχει ἐπὶ μακρὰν ἤδη σειρὰν ἐτῶν δώσει δείγματα τῆς μεγαλυφίας του λίμος καὶ εἰδικότητος ἐν τῇ ἀράπεις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ ἀν ὁ πολὺς κόσμος ἀκεῖδε τὴν ἀράπιν ταύτην εἰς μόνην τὴν Θεσσαλικὴν κερκίδα, ἀλλ' ὁ κόσμος ὁ τραπεζιτικὸς καὶ ὁ ἐμπορικὸς γνωστοὶ, ὅτι οἱ συμβουλοὶ τοῦ ἐν ἔθνει Διοικητῶν κρίνουν ἀξιόπιστος καὶ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος, ὅτι ἀν ἐπιφέρωσι τὴν ἀράπιν ἐξίγκος ἐπὶ τὸ ἀκμῆς τῆς Τραπέζης.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, τοῦ πρωτευοφόρου καὶ εἰς τὴν ἥθῃν τῶν μετόχων, Γενικοῦ Διοικητοῦ εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μετόχους ἔθνους, δὲν ὑπάρχει δ' ἀκριβέλιε ἐπὶ τὴ Συνέλευσις αὐτῶν ἄν ἐπικυρώσῃ πανηγυρικῶς τας ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Ἡ ἀτόφυσις τοῦ κ. δημάρχου Καλαμῶν καὶ τοῦ Σεβ. ἀρχιεπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης, ὅπως κρυφίσωσι τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, κοινῇ ἀπέλεσεν ἀφορμὴν ὑφόνου. Τὸ πόσον τοῦ θὰ ἤθελεν τὴ κατηγορήσῃ αὐτὴς τὴς ἀοχῆς τῆς πόλεως ταύτης εἶνε, ὅτι μὲ τὴν ἀφίρεσιν ἐν μικροῦ μεγαλεπήβολον σχέδιον ἔξ ὧν ποτε συνέλαβεν ἀνθρωπίνη διάνοια. Ὅταν τὸ σχέδιόν μου αὐτὸ τὸ εἶπα εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, ἔμεινεν ἐκθυσιασμένος καὶ ἀνεφώνησε.

— Ἀν δὲν εἶχα τὸν Στεφανόπουλο νὰ μοῦ δίνῃ κάτω-κάτω τέτοιες ἰδέες, σοῦ λέω μὲ τὸ κάρο, ἀν θὰ σ' ἔπερνα μόνιστο..

Ἔτσης καὶ ἐγὼ ἐκλογοποιήθεν τὸν ἐκλιθὴν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ, ὅταν τοῦ ἀνέπτυξα τὰς ἰδέας μου καὶ ἀνεφώνησε :

— Ἐμπορός... ἐς ἐνθυγκαν... Πρέπει νὰ συνέχομαι μετοχεῖν ἐταιρίαν. Ἐγὼ μὰ τὸ συμφέρον τὴς πατρίδος δέχομα νὰ γίνω καὶ τρόφιμος τοῦ συμβουλίου τὴς ἀκόμη..

Τώρα πλέον ἔνεν περιπτὸν νὰ τηρῆσω μυστικὸν τὸ σχέδιόν μου. Ἰδοὺ αὐτό.

Ἐπειδὴ ἡ Λεωφόρος δὲν ἔχει πλέον λόγον ὑπάρξεως, πρῶτον διότι ἔγινε δημμοῖς καὶ δεύτερον διότι ἔσται πλέον ἡ Μαΐου ἀπὸ τὰς σιήλας τῆς καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα τὴν ἀμφίδεξον ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἀθανασίαν, νὰ τὴν κρυφίσωμεν. Τίποτε ἀναφάσιν οὐκοῦντες ἐκεῖ τὸ ζητοῦν ἀπὸ πολλὰν ἐτῶν, θὰ ἀποίξῃ δὲ ἡ θέα τῆς πόλεως πρὸς τὴν θάλασσαν, θὰ ἐπεφημοῦσθ τὰ οὐλότεδα καὶ θὰ καταπεκοσοθῇ μία ὡραία λεωφόρος διὰ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Σμπολόβον.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ λόφος τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐμπόλεται τὸν λόφον κατὰ τὴν ἀναλυθὴν τοῦ ἔμπρος ὅμων καὶ ἐπιπέδου δὲν ἀποφαίνεται ἔτιμφρὸς τὸ ἐοστικὸν τῆς δεξαμενῆς, θατιρφεῖ δὲ ὑγροσίαν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, διὰ τοῦτο νὰ χαμηλώσωμεν καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, ὅστε καὶ ὅταν γίνωσιν μεγάλα σιμπατικὰ γυμνάσια εἰς τὴν ἀνάγκην ὅστε οἱ σιγαντρφοὶ ὅστε οἱ συνταγματάρχαι νὰ μεταβάνουν ἐπὶ τόπου ἀλλὰ νὰ τὰ παρακολουθῶν διὰ τηλεσκοπίων ἀπὸ τὰς οἰκίας των.

Ἐφωνοτοιήσαμε συμπληρωθεῖσα τὸ σχέδιον χρὸς εὕρεσιν τοῦ δρίζοντος τῆς πρωτευούσης. Μέτα ἑπομένως τὸ σχέδιον τῶν διακοσμητικῶν κομμάτων τὰ ὁποῖα θὰ στηθοῦν ἐκεῖ, ὅπου τὸν, χάρις εἰς τὴν ἀκρίδειαν τῶν ἀγγίλων, ἔσεται ἀκόμη μετὰ τόσας αἰῶνας θὰ σωμβάλα αὐτὰ τόσων αἰώνων.

Θὰ γίνωσι λοιπὸν λόφοι, ὅπου ὁ ὄμμος θὰ κόμῃ θάμνοις κατηφῆς τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κόμαι τὰ ὁποῖα θὰ ἐνοκαλίζῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουν ἀκόμη μερικοὶ ἀγωνιῶντες, ὅτι ἀφοῦ θὰ κόψωμεν τὸν κ. Μαυρουδὴν καὶ τὸν κ. Λέλην νὰ μεταβάνωσι διαδοχικῶς πρὸς τέρψιν θωῆν των καὶ τῆς ἀγαλοσίας, τότε εἰπεῖν ἐν καὶ τότε εἰς τὸ ἄλλο πάρον...

ΑΤΣΟΠΟΣ

ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΟΝΤΙΑ ΧΩΡΙΖΟΥΝ ΑΝΔΡΟΓΥΝΑ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΜΙΑΣ ΜΑΣΣΕΛΑΣ

— Ὁ σύνεγος ἡ σύζυγος καὶ ὁ ὀδοντοϊατρός
— Ἀγονία τεράστιων ὡρῶν
— Ὁ Ὀθέλλος τοῦ Ἠλεκτρικοῦ
— Ἡ κουτοδόντινα Δινδιαμόνα

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ ἀδικος κόσμος κατεστάνεται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τὰ ὁποῖα εἶν ὁμοιμαῖα καὶ περιστάσεις ἔχουσι καὶ ἀποτελέσμου λόγους διεξοῦμεν. Ἡ Νομικὴ Ἐπιστήμη καὶ ἡ τὸ ἀλεκτρικὸν δίκαιον δὲν ἀναφέρει τοιοῦτο τὸ Ἀλλοδαπὸν ὄμμα, ἡ νία καὶ ἀγρυπνοῦ νομοθέτη ἡ περιφρόνησιν καὶ τοὺς λόγους τῶν ὁδόντων εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς λόγους, ἀπὸ τῆς πρωΐας φέρεται εἰς ὅλα τὰ σώματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων καὶ γερόντων τῆς πλουτοκρατικῆς τάξεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, μεταξὺ τῶν ὁποίας συνέβη μία ἀστεία ἀστυνομικὴ ἀνακάλυψις μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπω νὰ φτιάσω κομψοποιοπαίνιν μέρος τοῦ θεάτρου, πάντως ὅμως θὰ κατακλύσῃ ἐπ' ἀκρατεῖ χρόνου, ὁλότι σήμερον ἡ κόρον ἐπιβάλεται ἡ περὶ ὀδοντίνου ἀγωνία.

Τὰ μαγγανάρια

Ἡ ἱστορία ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς εἶνε ἀπλῆ, ἤρξε ἡ ἀστυνομία μὲ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Πετρόκου τοῦ ἀγγελιοφόρου μὲ ἄλλας ὑπόπτους δυστυχοῦς πολλὰ πλουσιοκαρδίστατον καὶ στιχεῖουσα τὴν κλεκλονίν τῆς εἰς μόνους τοὺς ἐπιστολικοὺς ὁδόντας τῆς. Ἀπαιδοῦσθη ἐνα ἐμπορικὸν ὄμμα μὲ ἀνδρὸς ὀδόντας τοῦ ὁποίου τὸ ὄμμα. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπιλογῆς εἶχε παρέλθει δεύτε τὴν νυκτὸς ἔρωτος ὁλοκλήρου βλακεστρατεία ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας τῆς. Ὁποιοδήποτε οἱ μέλλεις πλεῖστον ὅσον παρουσιάζονται, ἀφοῦ ἡ ἐπιφῆ τῶν τρυφῶν ἐλκόντων ἀξιωματικῶν εἶχε ἀπολυθῆ τὸ μέλλον τοῦ ἱδρύματος τούτου. Κατὰ γενικὴν δὲ ὁμολογίαν ἔνα σχοὶ καὶ ἐξαίρετα τὴν πεποίθησιν τοιοῦτον, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ κ. Χωρεμόρου Μάτσα.

Ἡ ἀράπης τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν δὲν ἐφεθέστατο εἰς λευκὰς τρίχας, τοὐναντίον πρὸ ἤδεν ἐπὶ τοιούτων ὀυδοκιμῶν ἐκ τῆς ὁρμῆς καὶ τὴ ἀκμὴ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐν ἔθνει ἐν ἔχει ἀκμὴν δοκιμάσει τὴν ἐπίβραστιν πολυετοῦς πείρας.

Μένει δ' ἐλάτεμον θὰ ἠβόνατο νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸν νέον Διοικητὴν, τὸ ὅτι ἔν ἐγέρασεν ἀκμὴς. Ἀλλὰ ὁ κ. Ζ. Μάτσας ἔχει ἐπὶ μακρὰν ἤδη σειρὰν ἐτῶν δώσει δείγματα τῆς μεγαλυφίας του λίμος καὶ εἰδικότητος ἐν τῇ ἀράπεις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, καὶ ἀν ὁ πολὺς κόσμος ἀκεῖδε τὴν ἀράπιν ταύτην εἰς μόνην τὴν Θεσσαλικὴν κερκίδα, ἀλλ' ὁ κόσμος ὁ τραπεζιτικὸς καὶ ὁ ἐμπορικὸς γνωστοὶ, ὅτι οἱ συμβουλοὶ τοῦ ἐν ἔθνει Διοικητῶν κρίνουν ἀξιόπιστος καὶ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος, ὅτι ἀν ἐπιφέρωσι τὴν ἀράπιν ἐξίγκος ἐπὶ τὸ ἀκμῆς τῆς Τραπέζης.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, τοῦ πρωτευοφόρου καὶ εἰς τὴν ἥθῃν τῶν μετόχων, Γενικοῦ Διοικητοῦ εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς μετόχους ἔθνους, δὲν ὑπάρχει δ' ἀκριβέλιε ἐπὶ τὴ Συνέλευσις αὐτῶν ἄν ἐπικυρώσῃ πανηγυρικῶς τας ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Ἡ ἀτόφυσις τοῦ κ. δημάρχου Καλαμῶν καὶ τοῦ Σεβ. ἀρχιεπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης, ὅπως κρυφίσωσι τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, κοινῇ ἀπέλεσεν ἀφορμὴν ὑφόνου. Τὸ πόσον τοῦ θὰ ἤθελεν τὴ κατηγορήσῃ αὐτὴς τὴς ἀοχῆς τῆς πόλεως ταύτης εἶνε, ὅτι μὲ τὴν ἀφίρεσιν ἐν μικροῦ μεγαλεπήβολον σχέδιον ἔξ ὧν ποτε συνέλαβεν ἀνθρωπίνη διάνοια. Ὅταν τὸ σχέδιόν μου αὐτὸ τὸ εἶπα εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, ἔμεινεν ἐκθυσιασμένος καὶ ἀνεφώνησε.

— Ἀν δὲν εἶχα τὸν Στεφανόπουλο νὰ μοῦ δίνῃ κάτω-κάτω τέτοιες ἰδέες, σοῦ λέω μὲ τὸ κάρο, ἀν θὰ σ' ἔπερνα μόνιστο..

Ἔτσης καὶ ἐγὼ ἐκλογοποιήθεν τὸν ἐκλιθὴν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ, ὅταν τοῦ ἀνέπτυξα τὰς ἰδέας μου καὶ ἀνεφώνησε :

— Ἐμπορός... ἐς ἐνθυγκαν... Πρέπει νὰ συνέχομαι μετοχεῖν ἐταιρίαν. Ἐγὼ μὰ τὸ συμφέρον τὴς πατρίδος δέχομα νὰ γίνω καὶ τρόφιμος τοῦ συμβουλίου τὴς ἀκόμη..

Τώρα πλέον ἔνεν περιπτὸν νὰ τηρῆσω μυστικὸν τὸ σχέδιόν μου. Ἰδοὺ αὐτό.

Ἐπειδὴ ἡ Λεωφόρος δὲν ἔχει πλέον λόγον ὑπάρξεως, πρῶτον διότι ἔγινε δημμοῖς καὶ δεύτερον διότι ἔσται πλέον ἡ Μαΐου ἀπὸ τὰς σιήλας τῆς καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα τὴν ἀμφίδεξον ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἀθανασίαν, νὰ τὴν κρυφίσωμεν. Τίποτε ἀναφάσιν οὐκοῦντες ἐκεῖ τὸ ζητοῦν ἀπὸ πολλὰν ἐτῶν, θὰ ἀποίξῃ δὲ ἡ θέα τῆς πόλεως πρὸς τὴν θάλασσαν, θὰ ἐπεφημοῦσθ τὰ οὐλότεδα καὶ θὰ καταπεκοσοθῇ μία ὡραία λεωφόρος διὰ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Σμπολόβον.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ λόφος τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐμπόλεται τὸν λόφον κατὰ τὴν ἀναλυθὴν τοῦ ἔμπρος ὅμων καὶ ἐπιπέδου δὲν ἀποφαίνεται ἔτιμφρὸς τὸ ἐοστικὸν τῆς δεξαμενῆς, θατιρφεῖ δὲ ὑγροσίαν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, διὰ τοῦτο νὰ χαμηλώσωμεν καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, ὅστε καὶ ὅταν γίνωσιν μεγάλα σιμπατικὰ γυμνάσια εἰς τὴν ἀνάγκην ὅστε οἱ σιγαντρφοὶ ὅστε οἱ συνταγματάρχαι νὰ μεταβάνουν ἐπὶ τόπου ἀλλὰ νὰ τὰ παρακολοῦν διὰ τηλεσκοπίων ἀπὸ τὰς οἰκίας των.

Ἐφωνοτοιήσαμε συμπληρωθεῖσα τὸ σχέδιον χρὸς εὕρεσιν τοῦ δρίζοντος τῆς πρωτευούσης. Μέτα ἑπομένως τὸ σχέδιον τῶν διακοσμητικῶν κομμάτων τὰ ὁποῖα θὰ στηθοῦν ἐκεῖ, ὅπου τὸν, χάρις εἰς τὴν ἀκρίδειαν τῶν ἀγγίλων, ἔσεται ἀκόμη μετὰ τόσας αἰῶνας θὰ σωμβάλα αὐτὰ τόσων αἰώνων.

Θὰ γίνωσι λοιπὸν λόφοι, ὅπου ὁ ὄμμος θὰ κόμῃ θάμνοις κατηφῆς τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κόμαι τὰ ὁποῖα θὰ ἐνοκαλίζῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουν ἀκόμη μερικοὶ ἀγωνιῶντες, ὅτι ἀφοῦ θὰ κόψωμεν τὸν κ. Μαυρουδὴν καὶ τὸν κ. Λέλην νὰ μεταβάνωσι διαδοχικῶς πρὸς τέρψιν θωῆν των καὶ τῆς ἀγαλοσίας, τότε εἰπεῖν ἐν καὶ τότε εἰς τὸ ἄλλο πάρον...

ΑΤΣΟΠΟΣ

ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΟΝΤΙΑ ΧΩΡΙΖΟΥΝ ΑΝΔΡΟΓΥΝΑ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΜΙΑΣ ΜΑΣΣΕΛΑΣ

— Ὁ σύνεγος ἡ σύζυγος καὶ ὁ ὀδοντοϊατρός
— Ἀγονία τεράστιων ὡρῶν
— Ὁ Ὀθέλλος τοῦ Ἠλεκτρικοῦ
— Ἡ κουτοδόντινα Δινδιαμόνα

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ ἀδικος κόσμος κατεστάνεται μεταξὺ τῶν μελῶν τ